

Til § 41

Forhøjet administrativ prissætning er en metode til frekvensadministration, hvor prisen sættes lige netop så højt at frekvenserne frigives. Prisen sættes så den reflekterer marginalværdien for den marginale bruger.

Forhøjet administrativ prissætning er et styringsinstrument, der har en række indbyggede u hensigtsmæssigheder, og skal derfor anvendes med tilbageholdenhed.

For at undgå konkurrenceforvridning må forhøjet administrativ prissætning således indføres samlet for større dele af den samlede frekvensplan. Herved vil ikke blot de knappe ressourcer, men også frekvensområder, for hvilke der ikke er frekvensknaphed, blive pålagt en forhøjet afgift.

Endvidere vil instrumentet medføre en fordyrelse af de teleydelser, der udbydes på grundlag af de pågældende frekvenser, idet det må forudses, at net- og tjenesteudbydere vil overvælge de i kraft af instrumentet forøgede omkostninger på slutbrugerne. Instrumentet skal derfor anvendes meget restriktivt, og kun i en situation med generel frekvensknaphed, hvor de frekvensadministrative metoder har vist sig at være utilstrækkelige.

Da anvendelse af dette styringsinstrument har karakter af en afgift, skal dels størrelsen af det forhøjede beløb dels hvem der skal betale tillægget fastsættes ved lov. Det forudsættes, at en sådan fastsættelse sker på finansloven, jf. den foreslåede lovtæst.

Såfremt instrumentet tages i brug vil den del af beløbet, der overstiger de omkostningsbestemte afgifter til Telestyrelsen administration af loven, eventuelt kunne betragte som et depositum, der tilbagebetales tilladelseindehaverne ved tilladelsens ophør. I så fald vil instrumentet ikke direkte føre penge ud af telesektoren og vil dermed i mindre grad være i modstrid med lovens overordnede målsætning, jf. ovenfor. Modsat vil instrumentets virkning tilsvarende svækkes.

Til § 42

Henset til den øgede konkurrence på telekommunikationsområdet, der i sig selv vil kunne være et incitament til udbydere af teletjenester til at overtræde bestemmelser og vilkår, er det hensigtsmæssigt, at en bøde allerede ved grove førstegangsovertrædelser af udbydere af teletjenester udmåles på en sådan måde, at den er følelig for udbyderen.

De præventive hensyn kræver, at der ved udmåling af bøder i alle tilfælde bør tages et særligt hensyn til den økonomiske fordel, udbyderen enten har opnået, har tilsigtet eller den interesse, udbyderen har haft ved overtrædelser. Disse hensyn er også vigtige for at sikre, at de udbydere, der overholder lovgivningen, ikke stilles ringere konkurrencemæssigt end konkurrenterne. Det bør således ikke kunne betale sig i økonomisk henseende for en udbyder at overtræde vilkår eller bestemmelser fastsat i medfør af loven.

Til § 43-44

Loven forudsættes at skulle træde i kraft den 1. juli 1997. Bestemmelserne om opkrævning af afgifter skal dog først træde i kraft den 1. januar 1998, således at der sikres sammenhæng med finanslovsprocessen.

Den nuværende lov om radiokommunikation ophæves i medfør af stk. 2, i Danmark, men vil fortsat i et vist omfang være gældende i Grønland og på Færøerne.

Som følge af § 38 vil der ske en bredere omkostningsdækning, idet der i frekvensafgifterne indregnes flere elementer. Stk. 7 giver derfor hjemmel til at efterregulere afgifter for individuelle frekvenstilladelser i det omfang, de pågældende afgifter er blevet forhøjet som følge af § 38.

Frekvensafgifter opkræves således forud for et år ad gangen. Da afgifterne forfalder på forskellige tidspunkter af året, kan der det første år blive behov for at opkræve et tillæg for en del af den foregående periode. Denne situation vil opstå, når en højere frekvensafgift i henhold til § 38 træder i kraft i den periode, for hvilken der er betalt i henhold til tidligere regler. Efterregulering vil ske således, at der ved førstkommande betaling i henhold til de nye regler vil blive opkrævet et tillæg for den del af den foregående periode, for hvilken de nye afgiftsregler har været trådt i kraft.

Med henblik på at evaluere, om der er behov for en revision af nærværende lovforslag, vil ministeren med henblik på folketingsåret 2000-2001 fremlægge en redegørelse for Folketinget.

Ifølge § 44 gælder loven således ikke for Færøerne og Grønland. Lovgrundlaget for Færøerne svarer til bekendtgørelse nr. 210 af 6. april 1976 af lov om radiokommunikation og lovgrundlaget for Grønland svarer til lovbekendtgørelse nr. 297 af 22. april 1992 om lov om radiokommunikation.